

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Un autor que es refia més de “Tintín” que dels diccionaris (extret)

Javier Pérez Andújar publica “Diccionario enciclopédico de la vieja escuela”, un compendi de textos inèdits i d'articles. La vella escola és un estat mental, una manera de pensar, imaginar i judicar el món que Javier Pérez Andújar (Sant Adrià de Besòs, 1965) porta incrustat a la seva personalitat de manera tan natural i espontània com qui surt a passejar o demana un tallat al bar de la cantonada. “*Lo antiguo es mejor y más divertido*” i “*Se me está llenando la casa de pasado*”,

escriu a *Diccionario enciclopédico de la vieja escuela* (Tusquets), el seu últim llibre, compendi de textos inèdits i d'articles publicats a *El País* i en blogs i fanzins diversos desposseïts del títol amb què van aparèixer originalment i disposats en forma d'entrades de diccionari.

... es clar que en un altre passatge també escriu: “Sempre m’he refiat més de *Tintín* que de qualsevol diccionari”. Ens refiarem de tots dos...

... “Als sis anys agafar un Tintín a la biblioteca de l’escola va ser una porta d’alleujament. A les aventures de Tintín s’esdevenia tot el contrari del que a mi em passava però alhora allò em connectava al màxim amb la realitat perquè parlava del que jo sentia i del que veia al meu voltant, al meu barri: de l’alcohòlic, del solitari, del somiador... La portada de “Stoc de coc” em va impressionar perquè veia els meus herois (Tintín i Haddock) perduts al mig del mar i demanant socors”...

(L'article complet a [ara.cat/llegim](http://www.ara.cat/suplements/llegim/autor-que-refia-Tintin-diccionaris_0_1601839860.html), http://www.ara.cat/suplements/llegim/autor-que-refia-Tintin-diccionaris_0_1601839860.html).

Exposició “Tintín al Tibet”

Al Museu d’Història de Catalunya, del 15 de juny fins al 2 d’octubre, es pot visitar gratuïtament l’exposició que combina imatges de les expedicions alpines a l’Annapurna amb les aventures de Tintín al Tibet.

Segons s’explica a l’exposició “*Tintín al Tibet és el treball més personal d’Hergé. En aquell moment, l’autor patia una forta crisi espiritual i la seva creació va constituir una veritable teràpia introspectiva. Hergé ens mostra la part més humana i transcendent de Tintín alhora que dóna via lliure a la seva fascinació per Orient. Des de la seva publicació en el 1958, es calcula que s’han venut més de 250 milions d’àlbums arreu del món, en més de cent idiomes. El 1965, apareix l’edició catalana, traduïda*”

per Joaquim Ventalló. La publicació del llibre coincideix amb la fugida del Dalai-lama cap a l'Índia, fugint de la repressió xinesa. Una qüestió que, més de mig segle després, continua d'actualitat."

És una bona ocasió per conèixer com ha patit el poble tibetà i, de passada, gaudir del traç net dels còmics d'Hergé.

L'exposició és gratuïta i val la pena atansar-s'hi aquests dies d'estiu amb els infants del Casal d'estiu o, senzillament, mentre vagaregem per la ciutat. L'horari és de dimarts a dissabtes, de 10 a 19 h i els diumenges i festius (excepte 15 d'agost) de 10 a 14.30 h. Els dilluns i el 15 d'agost, el museu està tancat.

Un petit vídeo a: <https://www.youtube.com/watch?v=U9mI6r-ndIY>

(La invitació a la lectura / Pàgina personal de Jaume Centelles)

XITXAREL·LO

La Neus G. Ràfols ens envia dues fotos amb aquesta nota,

T'adjunto una curiositat que vaig trobar en una ampolla de vi del Penedès. És un disseny divertit en el que pots anar llegint diferents renecs molt catalans, i en els que no podien faltar els que et passo...

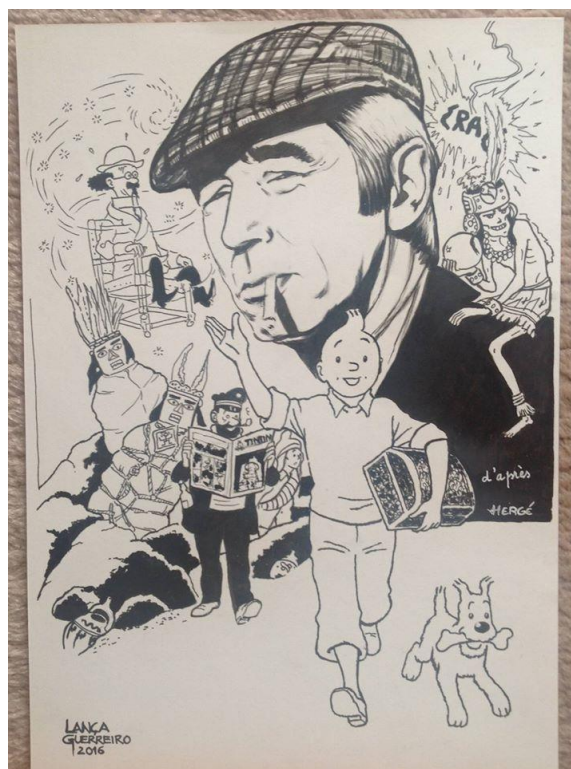

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Nature morte Hergé et Tintin. Huile sur toile.
55x46 2016 Bhavsar

Lança Guerrero 2016, Lisbon, Portugal

La beguda preferida d'Hergé?

Monsieur Georges Remi?